

אמרו לו פרק שלישי בריתות

יד.

עין משפט
נר מצוה

בַּז אִי מִי פִי מְהֻלָּת שְׁנֹת
הַלֵּל דִּי
ל ב מִי פִי מְהֻלָּת פִּסְתִּימָה
הַלֵּל כֹּא
לֵא ג מִי שֶׁס פִּי מְהֻלָּת י
לֵב ד מִי פִי מְהֻלָּת שְׁנִית
עֲשׂוֹר הֵלֵא
לֵג ה מִי פִי מְהֻלָּת וּפִסְתִּי
מִי עֲשׂוֹר וְעִשִׂי
אִי ח סִי תַמֵּן עֲשׂוֹר ד
לֵד ו מִי פִי מְהֻלָּת שְׁנֹת
יֹהֵס הֵלֵא
לֵח ז מִי פִי מְהֻלָּת כֹּא
לָו ח מִי שֶׁס הֵלֵא י
לָז ט מִי פִי מְהֻלָּת שְׁנֹת הֵלֵא
ב

תורה אור השלם

1. וְסֹמֵךְ אֶהְיֶה אֶת שְׁתֵּי יָדָיו
עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹרֶה
עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה
וַיִּקְרָא טֹז כֹּה

רבינו גרשום

[illegible]

א"ר ירושע תמחין מחלקין
 א"ל קולקול: משני מניח שרש
 פשוטא. דלא מצטרפין: פשוטא
 קושא. א"ר משני מניח קין את
 רש וקאמר קין ליה ב' מניח
 כגון שאכלו ב' תמחין וקאמר
 א"ר: א"ר אחד אחד כיון שאכלו
 ב' תמחין תמחין מחלקין
 א"ר מצטרפין ופסור ליה
 א"ר קולקול: א"ר שני תמחין קאמר
 תמחין מחלקין: ומדיסאס
 אחד שני תמחין: דאמרן
 ככלל דירשא דקתי ממין אחד
 פשיט חייב מין אחד ותמחין אחד:
 חייב חייב. אמר רבנא כהן
 במא עסקין כגון שרש
 דיעה בתינח: שרדו לך שכל
 ויתן לך חלב וזאת ואלך וזאת
 בשבוע: וקמ"ל: א"ר דיעה לך
 דיעה בתינח ואלך ואלך בחטא
 אחד חייב: ואלבא דחייב גמליאל
 דאמר א"ר דיעה חצין שיעור.

לֹא הָיָה יְרֵימָה וּמִצְטָרֵם כִּדְתָן
 וְכִי רַבֵּן מִיְחָאֵל מַחֲבִיל כּוּ'; כִּמְה
 נִפְסִי' כְּתוּבָתָא בְּרֵי מִיְחָאֵל דְּחִיבִי;
 וְהוּא כְּמִי שְׁהוּא אוֹכֵל קְלִיטוֹ גִּרְגְּרִי
 וְשִׁיחָא מִחֲתִילָא אִבִּילָת הוּתִי וְעַד
 יִשְׁלָח דִּיאֵנִי מִפְסִיק בְּתִיתָם אִוִּי
 וְלֹא אוֹכֵל קְלִיטוֹ הוּא חֲזַר הוּא דֵּלָא
 וְחָזַן דִּיאִפְסִיק בִּינִי בִּינִי פְסוּר: (א)א
 בָּבֶן עַד שִׁישָׁא כְּדִי אִבִּילָת פִּרְס
 פִּרְס אִי' וְחִכְמִים אִבִּילָת אֲזִירִים אִי'
 וְשִׁישָׁא שִׁי' דְּלֹחֲמָרָא
 אִי' יוֹתֵר: אַבְל אֵל אֵל אוֹכֵלִין טַמְאִין
 וְיִשְׁתִּין לִפְסוּר בְּרִבְעִיתָא אִי'
 וְקֶאֱמַר אִפִּי' לֵב הָיוֹם כָּלֹל. מִשְׁך
 וְכִבְלֵת אִפִּי' וְלֹא שִׁישָׁא בִּינִי יוֹתֵר:

אנ היה שבת והוציאנו. גם ואל"ם מה שייך זה לענין אכילה ויש לומר דהכי פירושו והוציאנו צפוי לכיוון שהנחנו צפוי צרה"י והוא הלא נכשלות הרצים מחייב משום הולאה דלעילתו היא הנחתו דהא מוציא שמי אומות וכמנן כשהוא מהלך חייב דלמציבטן וז' היא הנחתו ט:

ל ב'ו'. ואם

תאמר אמאי לא פריך מאברג
גופיה דאמר פרק השני ממש (נחמיה
פד. ופה): דחשיב שחמו חוץ לזמנו כו'
אל עולו לא ידדו כך אם ידדו לא יעלו
וקאמר עולא י"ש אלף שלף משלה ב' ה
האור אבל משלה ב' האור אפילו ידדו
יעלו וא"כ ש"מ יח דעשה לחמו של
מזבח ופקע פיגולו ממנו וי"ל דמכל
מקום לא ממנו ביה נהדיא כל כך דפקע
פיגולו ממנו כמו יח נהדיא דקומן:
פקע פיגולו ממנו. במנחות אבות:
רש"י פרק הקומץ (דף ע"ד.)

אמאי אַלטרירן קרא למעט קומן
מפיגול מיפוק לי דלל קרב הממיר
כמאזו ומירן דמייר במשלה זו האור
ברזו שסותרו השירים כדאמירן קומן
מאימתי ממיר השירים בצלילה
משהות האור ברזו וקסה דא"כ
(ט) (לוקס) דפקע פֿיגולו ממנו כדמוכח
הכא ויש לומר דמייר שחיו העלה ע"ג
המזבח וחיו לא העלה דלא פקע פֿיגולו
מן העלה ששאר יום ויום תאמר ואפי'
לכחלה נמי מעלין יום אחד כדאמירן
פרק בית שמאי (נחמס מג.) האי קומן
דפליגיה אגמיה ארבעה יום אסקיקנה ליה
לכחלה וי"ל שאני ואם שיהיה כולו
מתחלה ע"ג המזבח והאם כ"ר הרי"ד טעו
למנוע אלכ הנה לא היה על המזבח
וא"ת מנחת נסכים ומנחת כהן משיח
שהם כולן כליל אמאי כריך קרא למעט
אותם מפיגול והלא אינה ממרת שום
דבר ויש לומר כיון שקדשו ככלי היו כמו
קרבן ומאירן וקצעה מפיגול ולכן כריך
קרא למעט: **פְּסוּלֵי** וכן אמר
בר חמא האבוי באיברים אחר הדוב.
פירש בקונטרס היינו צביא דפרק
במה התקנה (חולין טז.) ואינו נראה
לר"ת דמאי שייכא היאם צביא נהך
דכא דהסם מיירי אם ינא חזיו ברזו
אזר כי כלידו או לא נהך נראה
לפרש ^ה דהיינו צביא דפרק מוצה מקדש
(נחמס פז.) דאצייעל להו אור מוצה
כמוצה או לא כי ריבוי יום לכבש ככבש
דמי ריבוי למוצה כמוצה דמי
פשוט דכעי קר בר מנח ים חיבור
בעולין או לא יעו:

ג. (ס) פירוש

מלכיות לשבט ולא מתעברה הוולאה עם שאר
עם שאר המלכיות בי"ה ט. לשון מורה
ו' (ז"ל): **אֵלֶּה** דרפרים ברותא היא.
ובפרק שני שעירים (יומא סו:) איתא
נמי הא דהכא ולא דמי דילגנא אלא
שעיר המשמלה כו' כדדמי הכא אלא
רגילות הוא ולא דריי ט מורה עניים
במקומם ועשירים במקום אחר:

נשאת

ה' חמשה עשר וישיבה הנה נח משכנתו ה' להוכיח קדשים בשוממת הגוף יתה
ותר פיוגלו ותומאה וחד צהמה לא משכנת לה: בגון שאבא בוליא בהלכה.
שכל כסילא ע"ז התנחם שחר עליו ותר דצ" אברים כלומר צ" חתיכות לא מייר:
י' ייתם. פירוש דרך אמליה:

[illegible]

גב' נהי דאיסור: גרידא חל על איסור לית ליה כגון האוכל נבלה
בפסחמה טמאה אינו חייב משום נבלה היינו איסור גרידא דליכא לא
כדלל ולא מוסף: **מגו דחצי פתיוס** (טז טז) (עבורוס). איתסר נמי
במבול משום טומאה וסיני כולל דלא איתסר איסורא אחפלא אלא
אגבדא איתסר איסורא לגבי אחריני

גַּבְלִי נִימָא אִית לִיה לִרְיָא
 זִנְרִי דְרַאסְיֹור חֵל עַל א
 כּוֹלל וְאִסְיֹור מוֹסֵף א
 לֹא אִסְיֹור אֵלֹא כַּחֲלָבָא
 דְרַאסְיֹור בַּחֲתִיכּוֹת טַהֲרָא
 אִסְיֹורֵי עִילּוֹי חֵלֵב וְאִסְיֹור
 אֵלֹא בַּאֲכִילָא א
 אִסְיֹורֵי דְהִנָּאֹה אִתּוּכּוֹס
 וְאִכְתִּי דְהִרְיֹוט הוּא א
 הוּה לִיָּה גוֹתֵר מִיָּגוֹ דְרַא
 גְבוּה אִתּוּכּוֹס בִּיה לִגְבִּי
 מִיָּגוֹ אִתּוּכּוֹס בִּיה אִתּוּכּוֹס
 בִּיה לִגְבִּי גוֹתֵר וְגַתִּי ד
 דֹּאכֵל כּוֹיֵת פִּיגּוֹל בַּחֲדֵי
 בַּהֲמוֹת לֹא קִמְיִירִי וְגוֹרִי
 לֹא מִשְׁכַּחַת לֹא אֵלְמַחֲוֵי
 שְׁהַעֲלָה יֹאכֵר פִּיגּוֹל לִגְ

מִיָּנִיָּה וְהוּא לִיָּה נוֹתֵר
פִּיגוּל שֶׁהֶעֱלָה לִגְבִּי מִ
וְהוּא לִיָּה נוֹתֵר בִּבְבֵּר
אֲבָרִים לֹא קִמְיִיר וְנוֹתֵר
מִשְׁכַּחַת לֹא אֲלֵמָה לִּי
שֶׁהֶעֱלָה אֲבָר פִּיגוּל לִי
אֲנָחִיָּה ע"ג מִזֻּבָּה וּפִי
דֶּהֱהוּ דְּמִזֻּבָּה פִּקֵּץ
וְכִדְאֻמֵּר עוֹלָא קוֹמֵץ פִּי
פִּקֵּץ פִּיגוּלוּ מִמֶּנּוּ הוּוּ
יִרְבֹּא דְּמִזֻּבָּה שְׂדִיָּה
שְׂדִיָּה לִבְרֵאִי תַּפְשׁוּט
לִבְבֵּר בִּבְבֵּרִים אֲחֵרָה
הֲלֹךְ קִמְיִיר בִּשְׁנֵי זִיתִּים
וְהִקְתִּי י"ה וּב"ה לְכוֹר
אִית בִּיה שְׁנֵי זִיתִּים
כּוֹלִיא בְּחֻלְבָּה רֵב פִּפֵּר
בְּתַמְרֵי רֵב אֲדָא בֵּר אֵר
וּמִתְרִיץ לֹה כְּגוֹן דֶּאֱכָל
כְּהֵי שְׁנֵי דֶאֱכָל מִשְׁשֵׁר
וְנוֹקְמָה בִּשְׁנֵי דֶאֱכָל י"ז כּוֹר
מִיִּיר בְּשֵׁתִי אֲכִילוֹת
חֲכָמִים^ז דֶּאֵין בֵּית הַבֵּי
וִיתִים ר"מ אֹמֵר וְכוּ'
מ"ט קִתְּנִי אִם הִיתָה ע'
אֹמֵרֵת עִירֹב וְהוֹצֵאֵת
וְהוֹצֵאֵת לִי"ה מִמָּאֵר א"י
לִי"ה וְהִכִּי קִתְּנִי אִם הִי
אֶף מִשּׁוֹם שֶׁבֶת וִי"ה א'
עַל הָדָא אִיתָמֵר דְּתַנִּי
^חאִישׁ לֹאֲכַשְׂיֵר אֶת הָהוּר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אימוסקפ ביה במי לגבי
תכל: (ב) רש"י ד"ה מגו דלחסר
במחסיס טהורות
טמאמה אלמס: (ג) ד"ה כגון
שאכל וכו' להשלמת אפלט ד"ה
לכותבת דרית של מילא וכו' ואי
פימא. ג"כ ר"ל ואס תקסס:
(ד) בא"ד א"כ לא. ג"כ וכו'
מקום: (ה) רש"י ואלא וכו' לפת
ומשני דילמא כ"ל ויה"א:

— 11 —

גמ' ואין עירוב וחוצאת. ע'
 סוטה מא ע"א ברש"י ד"ה מין
 ואילן: תוס' ד"ה ונותר וכו'
 לא מחייב אפינול. כדאיתא
 משום כה:

[illegible]

אַן ע"י בחודשן: א) מוסף ב'
 ואיסור בת אחת אית לה והוי
 משכחת לה כגון שנטמא קודם
 שהביא שתי שערות ואיסור לב
 ואיסור טומא בהדי הדדי א'
 אותין אקדשה מינו כו: ז' מינו
 דנאסר בחתיכות: ח' ע'
 בחודשין: ט' ביה נמי איסור
 לגבי: י' הוא דאסור אבל
 דאיסור ביה איסור:
 דאיתוסף, ס"א א) דאסר
 ביה: ע' ע"י בחודשין ז' כוחות
 דאמרי: פ' דאכל מי כות:
 י' ע"י בחודשין: ק' דרפרס

[illegible]

(א) נראה ד"ל מיוגו דליתסר ביה נמי בחולין. (ב) נראה ד"ל והא דנקט כוליא בחלצה לאו דווקא דה"ה דמזי למתני וכו'.

(א) עד כאן שייך לדף יב ע"ב